

Επιστρέφοντας. Χατζιδάκις

<https://youtu.be/nY-6OAAi5aQ>

Επιστρέφοντας. Θεοδωράκης κ.α.

https://youtu.be/ba_MT64vfbE

Επιστρέφοντας. Τα ήσυχα βράδια

https://youtu.be/Z_QBAaG6ics

Επιστρέφοντας. Λαϊκά

<https://youtu.be/LwcZMFfEy9w>

Επιστρέφοντας. Νανούρισμα

<https://youtu.be/T7I0pspWc6Q>

Επιστρέφοντας. Είδα στη σιωπή

<https://youtu.be/Ye0PFnlm8s>

Επιστρέφοντας. Παλιά Αθήνα

<https://youtu.be/CKLGuyOiyLU>

Επιστρέφοντας. Soundtracks

<https://youtu.be/l4PZRh4nflk>

Επιστρέφοντας.

Πρόκειται για μία σειρά ηχογραφήσεων τακτικών, μοναχικών, νυχτερινών παραστάσεων.

Εγώ ο μόνος εκτελεστής. Εγώ ο μόνος ακροατής.

Και παρότι μόνος, καθώς ο ήχος χάνεται στο σκοτάδι, κάπου εκεί στον απόηχο, αισθάνομαι να ενώνομαι...

να επιστρέφω.

Έτσι απλά, χωρίς ιδιαίτερη τεχνική, χωρίς πολύ μοντάζ.

Χωρίς πολύ σκέψη. Αφήνοντας το συναίσθημα να πάει όπου θέλει.

Κάποιες φορές, δεν έχει τόση σημασία το πώς, αλλά το που.

Επιστρέφοντας. Άλλοτε με την ψυχή του Χατζιδάκι ή του Θεοδωράκη και άλλοτε σε δρόμους λαϊκούς ή σύγχρονους, νέου κύματος και παλιού.

Κάτι σαν μυστικές, ψυχαναλυτικές, ενδοσκοπικές, νυχτερινές συνεδρίες.

Επιστρέφοντας στον εαυτό μου.

Κάποιες φορές μου αρέσει να χαμηλώνω το φως, να κάθομαι στο πιάνο και να ταξιδεύω.

Που πηγαίνει αλήθεια ο ήχος όταν χάνεται στη σιωπή;

Που πηγαίνει αλήθεια η σκιά όταν ο ήλιος φεύγει;

Που πηγαίνει η ύπαρξη;

Δεν έχει σημασία τόσο το πως, αλλά το που.

Κι ως έχει δίκιο γενικά ο Καβάφης, που εξάρει τη σημασία της διαδρομής και του ταξιδιού.

Εκείνες τις στιγμές, που χαμηλώνω το φως και κάθομαι στο πιάνο,

ο ήχος, οι νότες, οι λέξεις, οι σκέψεις, η ύπαρξη υπερίπτανται πάνω από πέλαγα,

Λαιστρυγόνες και Κύκλωπες.

Εκείνες τις στιγμές ο Κανένας, καθώς θυμάται το όνομά του,
παύει να νοιάζεται για τον τρόπο.
Αντέχει να κρατά σφιχτά τον Λόγο
και επιστρέφοντας στην Ιθάκη σκύβει και φιλά τη γη που τόσο αγάπησε.
Ηρεμεί και γαληνεύει.
Κι ας ξέρει πως ακόμα είναι μακριά της.

Ο αναγνωρισμός της Ιθάκης.
Χαρακτικό του Φλαμανδού Th. van Thulden, 1606-69.
(Σαν Φρανσίσκο, Μουσείο Καλών Τεχνών)

400 *«Έτσι μιλώντας η θεά, σήκωσε τη νεφέλη κι ο τόπος φανερώθηκε.
Πλημμύρισε τότε χαρά βασανισμένος ο Οδυσσέας και θεός,
χαρούμενος σκύβει στη γη, το κάρπιμό της χώμα φίλησε»*